

ERC i CDC voldrien un «ministre amic» en cas de govern de canvi a Espanya

El nom de Xavier Domènech circula per exercir d'interlocutor d'un nou executiu espanyol amb el Govern | El nucli dur de Podem està condicionat per la pressió de catalans i gallecs, i la proximitat de les eleccions basques | Un factor a tenir en compte és la llunyania entre Iglesias i IU

Xavier Domènech, un «ministre amic» per al sobiranisme? | EFE

Les forces sobiranistes catalanes només esperen dues coses d'un nou govern a l'Estat. Una és el referèndum, condició essencial. Però n'hi ha una altra que té la mateixa importància: tenir un govern amic a Madrid. Fonts coneixedores de les negociacions que des de fa dies han donat una inflexió a la situació de bloqueig que va començar la mateixa nit del 20-D, donen molta rellevància a aquest segon tema. El Govern de la Generalitat està compromès amb el full de ruta sobiranista, però alhora necessita disposar d'un interlocutor per gestionar un dia a dia molt costerut.

El paper de Xavier Domènech. Un govern amic. O el que és el mateix: un govern que no sigui hostil, que permeti alleujar les angoixes de les finances públiques de la Generalitat i els nombrosos temes pendents, de la N-II al port de Barcelona, de la N-340 a noves promocions de mossos d'esquadra. En espera del que donin els treballs de Miquel Iceta -un home que ha estat molt a prop de Pedro Sánchez totes aquestes setmanes (<http://www.naciodigital.cat/noticia/102209/iceta/chacon/enfrontats/abans/decisiu/comite/federal/psoe>) - i Xavier Domènech, els grups d'ERC i Democràcia i Llibertat voldrien tenir, en cas que arribessin a port les converses per un govern de progrés i canvi?, un ?ministre amic?, un interlocutor directe que pogués fer de pont entre Catalunya i La Moncloa. El nom del mateix

Domènech és un dels que circula amb força en aquest sentit. El que està descartat és que sigui ministre de la Plurinacionalitat, una cartera que difícilment es crearà.

Podem no pot afluixar en el referèndum. L'escaquer no pot ser més enrevessat. El marge de maniobra de Pablo Iglesias tampoc és tan gran com sembla dins del mateix univers del 'podemisme'. Sense els seus socis 'perifèrics', la seva posició es debilita. El nucli dur de Podem no pot arronsar-se gaire en el tema del referèndum -malgrat que ahir va obrir la porta a renunciar-hi-, perquè En Comú Podem aspira a mantenir la posicin que va obtenir en les eleccions del 20-D com a primera força. Però és que, a més, entre els gallecs d'En Marea tenen molt de pes els sectors més independentistes d'Anova, que en alguns aspectes estan en una posició més rígida que En Comú Podem.

Hi ha un altre factor que explica que Iglesias no pot oblidar-se del referèndum, i són les eleccions a Euskadi que estan previstes per a la tardor, i on Podem espera treure uns bons resultats. Aquest escenari d'èxit està lligat a la defensa ferma de la plurinacionalitat, aspecte en el que la direcció del partit lila no se la pot jugar.

El factor Esquerra Unida. És un element que sol oblidar-se a l'hora de valorar l'actual moment polític. Però l'Esquerra Unida d'Alberto Garzón és un actor a tenir en compte, i que ha jugat aquestes setmanes un paper important. L'horitzó de noves eleccions era acaronat inicialment per Podem, però això estava lligat a una confluència amb IU, afeblida però lluny de la desaparició que havien albirat els d'Iglesias. Alberto Garzón, el líder de la formació, ha aconseguit sobreviure i fer-se valer. La dissolució de les Corts i nous comicis tindrien lloc en un moment en què l'acord entre Podem i IU es veu encara lluny. Aquesta és una altra de les claus que expliquen la inflexió a la baixa que ha experimentat el discurs d'Iglesias.